Rozsudek Nejvyššího soudu SSR ze dne 17.03.1972, sp. zn. 2 Cz 7/72, ECLI:CZ:NS:1972:2.CZ.7.1972.1

Číslo: 69/1972

Právní věta: Námietku premlčania vzájomnej pohladávky možno s úspechom uplatniť iba vtedy, ak bola vzájomná pohladávka premlčaná už v čase, kedy sa pohladávky stretli. /1/

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 17.03.1972

Spisová značka: 2 Cz 7/72

Číslo rozhodnutí: 69

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Promlčení

Předpisy: 40/1964 Sb. § 96
§ 106 65/1965 Sb. § 172

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 69/1972 sb. rozh.

Námietku premlčania vzájomnej pohľadávky možno s úspechom uplatniť iba vtedy, ak bola vzájomná pohľadávka premlčaná už v čase, kedy sa pohľadávky stretli. 1)

(Rozsudok Najvyššieho súdu SSR zo 17. 3. 1972, 2 Cz 7/72)

Žalobou podanou na súde 7. 8. 1969 sa žalobkyňa proti žalovanému domáhala náhrady škody z ublíženia na zdraví, ktoré jej žalovaný spôsobil 10. 8. 1968.

Žalovaný na pojednávaní konanom 19. 1. 1971 urobil prejav smerujúci k započítaniu vzájomnej pohľadávky pozostávajúcej z bolestného, ktoré lekár hodnotil 27 1/2 bodmi, a z náhrady za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti od 10. do 23. 8. 1968. Žalobkyňa namietala premlčanie pohľadávky žalovaného, lebo ju uplatnil po jednoročnej premlčacej dobe.

Okresný súd v Senici zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 1206,50 Kčs a žalobu vo zvyšku zamietol; započítaciu námietku žalovaného nepovažoval za odôvodnenú. V odôvodnení rozsudku ohľadne prejavu žalovaného smerujúceho k započítaniu uviedol, že bol urobený po uplynutí jednoročnej premlčacej doby, a preto sa nárok na náhradu škody podľa ustanovenia § 106 O. z. premlčal. Súd na námietku žalobkyne prihliadol na premlčanie a preto nárok na náhradu škody

žalovanému nepriznal.

Najvyšší súd SSR rozhodol o sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR, tak, že rozsudkom súdu prvého stupňa bol porušený zákon.

Z odôvodnenia:

Podľa ustanovenia § 96 O. z. ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, plnenie ktorých je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa pohľadávky stretnú.

Z druhej vety uvedeného zákonného ustanovenia plynie, že pre posúdenie otázky premlčania vzájomnej pohľadávky je rozhodujúci okamih, kedy sa pohľadávky stretli, a nie čas, keď bol urobený prejav smerujúci k započítaniu vzájomnej pohľadávky; tento čas nemá pre uplynutie premlčacej lehoty vzájomnej pohľadávky význam. Námietku premlčania vzájomnej pohľadávky možno s úspechom uplatniť iba vtedy, keď vzájomná (započítavaná) pohľadávka bola premlčaná už vo chvíli stretnutia sa so žalovanou pohľadávkou. O taký prípad v prejednávanej veci však nejde, lebo vzájomná pohľadávka žalovaného v čase stretnutia so žalobnou pohľadávkou premlčaná nebola a žalobkyňa to ani netvrdila. Žalobná pohľadávka a vzájomná pohľadávka žalovaného sa stretli v okamihu spôsobenia škody vzájomným ublížením na zdraví 10. 8. 1968 a v dôsledku urobeného prejavu, smerujúceho k započítaniu, k tomuto dňu aj zanikli, pokiaľ sa vzájomne kryli.

Tým, že súd prvého stupňa vo svojom rozsudku vychádzal z iného právneho názoru, porušil zákon v ustanovení § 96 O. z.

1) porov. rozhodnutie uverejnené pod č. 156/1953 Zbierky rozhodnutí čs. súdov.